

EWANJELIJSKI (20) ai

ewanjelijski (6), **ewanjeliski** (9), **ewanjelski** (4), **ewanjelejski** (1); ewanjelijski *KromRozm I, KromRozm II, WujNT* (2); ewanjeliski *GrzegŚm*; ewanjelski *WujJud, BudNT* (2), *ModrzBaz*; ewanjelejski *Leop*; ewanjelijski: ewanjeliski *CzechRozm* (2: 8).

-nie- (9), -nge- (7), -n-ie- (2), -nye- (1), -ngie- (1).

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w ewanjelija); a jasne.

sg m N ewanjeliski (1). ◇ A ewanjeliski(e)go (1). ◇ f N ewanjelijską (3). ◇ G ewanjelijski(e)j (1) *KromRozm I, ewanjel(e)jski (1) Leop*. ◇ D ewanjelski(e)j (1). ◇ A ewanjelską (3). ◇ L ewanjeliski(e)j (3). ◇ n N ewanjeliski(e) (1). ◇ G ewanjelijski(e)go (1). ◇ pl N subst ewanjelijski(e) (2). ◇ G ewanjeliskich (1). ◇ L ewanjeliskich (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Przymiotnik od „ewanjelija”; ewangeliczny; evangelicus ModrzBaz, Euangelii PolAnt* (19) : *KromRozm I* 12v; [św. Piotr] Pont/ Gálacyą/ Káppádocyą/ Azyą/ y Bithynią nápełnił był wftáwami kazánya ewányeliyfykego *KromRozm III* N7v; *Leop* 1. *Cor arg*; co dwa Duchy Święte ftąd kładli [...] iednego Zakonnego ftráfżącego/ A drugiego Ewángelífkiego káfkáwego. *GrzegŚm* 56; *BudNT Gal* 2/14, *Eph* 6/19; w piśmie świętym dwoie [usprawiedliwienie] íe tylko náyduie: Iedno Zakonne z wczýnkow: á drugie Ewánielífkie z káfki dáremney przez wiárę. *CzechRozm* 207, 95v, 96.

Wyrażenia: »ewanjelska historyja« = *Ewangelia* (1): Ktemu w Ewánielífkiej Hiftorij [in euangelicis literis] podobieńftwo o Táláncie tego wczý *ModrzBaz* 9.

»pokoj ewanjeliski« (1): Cierpliwość/ Prawdą/ Spráwiedliwość/ Pokoy Ewánielífki/ Wefele duchowne *CzechRozm* 240v.

»rada ewanjelijska« (2): Rády Ewángelíyfykie. O dobrowolnym wboftwie. *Mát*: 19.21. *Luk*: 18.22. O poftużenftwie. *Mát*: 16.24. O czyftości. 1 *Kor*: 7.25. *Matth*: 19.12. *WujNT* Bbbbbbb3, Bbbbbbb4v.

»sprawiedliwość ewanjeli(j)ska« [szyk 3 : 2] (5): Spráwiedliwość zakonna z wczýnkow. líft 207.a Spráwiedliwość Ewánielífka z wiáry. *CzechRozm* **4v, 207 [2 r.], 208, *3.

Szereg: »ewanjeliski abo Nowego Testamentu« (1): o niezgodách Ewángelífkich ábo nowego teftámentu *CzechRozm* 145.

2. *Ewangelicki, ewangelików, głoszony przez ewangelików* (1) :

Wyrażenie: »wolnośe ewanjelska« (1): Stądże śluby łamią y wniwecz obráciáją. Zakonniki y poddáne od poftużenftwá odwodzą/ á ná wolność Ewángelífką/ to íeft ná ftwą wołą przywodzą. *WujJud* 133v.

Cf **EWANJELICKI**, [EWANJELICZNY], EWANJELIKOWSKI